MIELIPIDE

On aika kohtuutonta, että vakuuttamisesta rangaistaan 24 prosentin kateusverolla. **JARMO JUUTI**

LUKIJALTA

Metsät susien ruoka-aitaksi?

Alkuvuodesta valmistui uusi sudenhoitosuunnitelma, jossa vastoin maaseudun ihmisten tahtoa asetettiin tavoitteeksi susikannan kasvattaminen. Aikaisemmin riitti 20 lisääntyvää paria, uuteen hoitosuunnitelmaan kirjattiin 25 lisääntyvää laumaa. Lisäys on siis melkoinen!

Jo hoitosuunnitelman valmisteluvaiheessa esitettiin epäilyjä, mistä susille ruokaa?

Tiheimmän susikannan alueilla on maamme, ja samalla maailman viimeiset metsäpeurat. Mutta sen enempää Suomen Riistakeskus kuin luonnonsuojelijoiksi itseään kutsuvat eivät tunne huolen häivää metsäpeuran tilasta, pääasia että susi lihoo ja voi hyvin.

Peuroja ei toki ole kaikkialla siellä missä susia, mutta hirviäpä on. Siispä kasvatetaan hirvikantaa niin, että näille lähes jumaleläimille riittää ruokaa. Tätä heittoa varmaan monet pitävät täysin pähkähulluna päähänpistona ja huulena, mutta mitä vielä.

Nyt on tehty suunnitelmat ensisyksyn hirvijahtia ajatellen ja lupahakemukset jätetty. Joillakin alueilla tämä hirvikannan kasvatus ilmeisesti alkaa jo ensi syksynä.

Niin sanotuilla susialueilla on tavoitekannaksi paikoin asetettu yli neljä hirveä tuhannella hehtaarillaa! Tässä on huima nousu nykyiseen hirvikantaan.

Mieleen tulee väistämättä, onko tässä tälläkään kertaa kysytty maaseudun ihmisen mielipidettä? Onko kysytty tässäkään asiassa metsänomistajan mielipidettä? Onko kysytty tieviranomaisten mielipidettä? Vastaus kaikkiin lienee sama: Ei ole!

Hirvikannan kohottaminen tuolle tavoitellulle tasolle lisää takuuvarmasti metsätuhoja. Kenen tilipussista ne ovat pois? Eivät ainakaan siellä toimistopöydän takana istuvan virkamiehen, vaan sen maaseudun ihmisen ja metsänomistajan.

No, entäpä, kuka on homman maksumiehenä?

Ei ainakaan se kaupungissa istuva luonnonsuojelija, vaan homma lankeaa metsästäjien maksettavaksi kohonneina lupamaksuina.

Asia, johon kohonnut hirvikanta myös vaikuttaa aivan varmasti, on liikenneturvallisuus. Hirvikolarit tulevat lisääntymään, vakuutusmaksut kohoavat, tienpidon kustannukset kohoavat.

Ja valitettavasti kolarien myötä tulee myös vammautumisia.

Pitää muistaa, että tämän hulluttelun ja oivalluksen takana eivät ole ne paikalliset metsästäjät, eivätkä metsästysseurat. Kyllä suuntaviivat metsästykselle, samoin kuin hirvenpyyntiluville, tulevat ylhäältä ja meidän rivimiesten tehtävänä on toimia saamiemme ohjeiden ja määräysten mukaan, oli se mielestämme järkevää tai ei.

Tämä hirvikannan kasvattaminen on asia, johon tulee paitsi paikallisten Metsänhoitoyhdistysten myös MTK:n ja maanomistajien ottaa tiukasti kantaa. Varsinkin, kun monelta eri taholta on veikattu, että Suomi lähtee uuteen nousuun nimenomaan metsätalouden myötä.

Jari Hämäläinen
metsästävä metsänomistaja

Maatiloille vetoapua vientituesta

Se, miten maataloutemme tulevaisuudessa menestyy, riippuu erikoistumisasteesta sekä elintarvikeviennin laajuudesta. Tämän takia hallitusneuvotteluissa on erityisesti kiinnitettävä huomiota suomalaisen maatalouden kipupisteisiin; vientiin, jalostukseen ja kykyyn erikoistua.

Maataloustuet luovat kivijalan tuotannolle, mutta tuloa on haettava myös muualta. Globaalissa kilpailussa menestymme vain ja ainoastaan suuntaamalla katseemme tulevaisuuteen. Puhdas ruuantuotanto on valtti, jota voidaan hyödyntää monella saralla.

Maatalouden kiihtyvä rakennekehitys asettaa haasteet suomalaiselle tuotannolle. Keinovalikoima tuotantokustannusten alentamiseksi on esitetty yleensä yksinkertaisesti. Vaihtoehdoksi tarjotaan yksikkökoon kasvattamista.

Todellisuudessa se ei sisällä koko totuutta. On selvää, että Suomessa perinteiseksi luokiteltu maanviljely tulee siirtymään rakennemuutoksen seurauksena isompiin tilayksiköihin, mutta tilaa ja markkinoita on myös erikoistuneille, pienemmille maatiloille.

Todennäköisesti emme kykene ikinä kasvattamaan maatilojen tuottavuuttamme siihen pisteeseen, että voisimme kilpailla suurten maataloustuottajamaiden kanssa. Me voimme kuitenkin luoda omat menestystekijämme erikoistumisen ja viennin kautta.

Nyt tulevissa hallitusneuvotteluissa on nostettava reilusti esille ne asiat, joilla voimme elintarvikevientiäkin edistää.

Olen esittänyt, että maataloudelle räätälöitäisiin oma vientituki niin, että ruokaa vievät yritykset olisivat samalla viivalla muiden vientiyritysten kanssa. Nyt ongelmanamme on se, että maanviljelijöille ei ole tarjota tarpeeksi vetoapua viennin aloittamiseksi.

Samalla tavalla kuin muut vientiteollisuuden yritykset, tarvitsevat myös maatilat tukea vientimarkkinoiden avaamiseen.

Valtioneuvoston johdolla tehtävät viennin edistämismatkat ovat olleet elintarvikeyrityksille menestyksekkäitä. Matkojen kautta on syntynyt niin sopimuksia kuin myös verkostojakin.

Näiden matkojen lisäksi yritykset kaipaisivat konkreettista apua viennin aloittamiseksi. Tämän toiminnan avittamiseksi voitaisiin luoda pelkästään vientiin suunnattu tuki.

Timo Heinonen
kansanedustaja (kok.)

MARKKU VUORIKARI

”Merimetsolla saattaa olla paikallisesti huomattava vaikutus kampelan, ahvenen ja hauen saaliisiin”, Maria Saarinen kertoo tutkimustuloksista.

Merimetsot ovat kasvava ongelma

Suomen ympäristökeskuksen tutkijat Knuuttila, Rusanen ja Ryttäri kirjoittivat huhtikuussa useaan lehteen mielipiteensä, jonka mukaan merimetson ympäristövaikutuksia liioitellaan.

Erikoiselta tuntuu kirjoittajien tiedon taso; toisin kuin he väittävät, maailmalta löytyy useita esimerkkejä merimetson vaikutuksista arvokkaina pidettyjen kalalajien kantoihin. Ongelmaan perehtyminen paikan päällä merimetsokolonian vaikutusalueella saattaisi auttaa heitä ymmärtämään myös linnun ympäristövaikutukset ja niistä kärsimään joutuvien kansalaisten näkemykset.

Luonnonvarakeskuksen tutkijan Heikki Auvisen mukaan merimetso näyttää vaikuttavan taloudellisesti arvokkaista kaloista erityisesti ahveniin ja kuhiin ja mahdollisesti myös kampelaan (Livian seminaari 5.2.2015). Salmi ym. (2015) arvioivat, että merimetson vuonna 2010 Saaristomerellä saalistamat ahvenet ja kuhat olisivat tuottaneet 110–140 tonnin kuhasaaliin ja 340–420 tonnin ahvensaaliin.

Östman ym. (2013) toteavat, että merimetsolla saattaa olla paikallisesti huomattava vaikutus kampelan, ahvenen ja hauen saaliisiin. Skovin ym. (2014) raportin mukaan suurikokoisilla ahvenilla on suurempi todennäköisyys joutua merimetson saaliiksi kuin pienillä.

Lintu voi vaikuttaa ahvenen kokojakautumaan niin, että kalastajien haluamien kokoluokkien runsaus on pieni. Lisäksi merimetson saalistus voi vaikuttaa koko ekosysteemiin, kun petomaisten kalojen kokoluokat harvenevat.

Pohjois-Amerikan Huron-järvellä kelta-ahvenkanta heikkeni samassa tahdissa kuin merimetsokanta kasvoi (Fielder 2010). Luonnonsuojelujärjestöt vastustivat ja viivästyttivät merimetsokannan rajoitustoimia vuosikausien ajan.

Rajoitustoimiin ryhdyttiin vasta vapaa-ajankalastuksen ahvensaaliin romahdettua nollaan. Kun merimetsojen määrä laski, kelta-ahvenkanta elpyi.

Selkämerellä ja Saaristomerellä järjestettiin talvella avoimet keskustelutilaisuudet merimetsoon liittyen. Tilaisuuksissa oli läsnä myös Suomen ympäristökeskuksen tutkija.

Monikymmenpäisen kuulijajoukon kokemus ja mielipide merimetsoista ei voinut jäädä keneltäkään ymmärtämättä. Siellä missä merimetsot pesivät, ne aiheuttavat kestämätöntä haittaa alueen asukkaille ja mökkiläisille.

Viesti ei nähtävästi ole mennyt perille Suomen ympäristökeskukseen. Merimetso-ongelman kanssa elämään joutuvien kansalaisten kokemuksen vähättely ja olemassa olevan tutkimustiedon piilottelu eivät kuulu objektiivisen tutkimuksen toimenkuvaan.

Maria Saarinen
FM, biologi
Turku

Ohjelma Sipilän hallitukselle

Tulevan hallituksen ohjelma on muodoltaan lyhyt ja tiivis, ja sitä täydentää erillinen työsuunnitelma. Hallitusohjelmassa on 5–7 strategista tavoitetta, joiden edistymistä ministerit seuraavat kollegiaalisesti. Tärkeitä tulevat olemaan myös toteutumista mittaavat numerot, jotka ministerien on alati pidettävä mielessä.

Tavoitteet ovat siis läpileikkaavia periaatteita, joihin tarvitaan useamman ministeriön yhteistyötä. Niiden alla on alatavoitteita, joita konkretisoidaan ministeriöiden työsuunnitelmissa.

Tämän perusteella ehdotan Suomelle kokonaisvaltaista, tulevaisuuden menestyksen ja kestävän kehityksen takaavaa ohjelmaa, jonka pituus on noin 15 sivua. Sen laatimiseen ovat osallistuneet sadat kehityksen tarpeet tuntevat ammattilaiset kaikkialta maailmasta.

Kyseessä on luonnos YK:n yleismaailmallisiksi kestävän kehityksen tavoitteiksi.

Nämä 17 tavoitetta ovat tiivistetysti:
1. köyhyyden poistaminen
2. ruokaturva ja kestävän maatalouden edistäminen
3. hyvinvointi kaikille
4. avoin, tasa-arvoinen ja laadukas koulutus
5. sukupuolten tasa-arvo
6. veden saannin ja kestävän käytön sekä sanitaation varmistaminen
7. edullinen, luotettava ja kestävä energia
8. kestävä talouskasvu ja säälliset työpaikat
9. kestävä teollisuus ja innovaatiot
10. eriarvoisuuden vähentäminen maiden sisällä ja välillä
11. turvalliset ja kestävät asuinyhdyskunnat
12. kestävät kulutus- ja tuotantotavat
13. ilmastonmuutoksen nopea torjunta
14. merten luonnonvarojen kestävä käyttö
15. metsien kestävä käyttö ja maaperän köyhtymisen ja luonnon monimuotoisuuden häviämisen pysäyttäminen
16. rauhanomaisten yhteiskuntien edistäminen
17. kestävän kehityksen rahoituksen ja teknisten rakenteiden tukeminen.

Näistä hallitus voisi ottaa strategisiksi tavoitteiksi melkeinpä mitkä vain. Itse veikkaisin Suomen lottokansalle 7 oikein -riviä 1, 3, 9, 10, 13, 15 ja 17.

Mikä parasta, näiden tavoitteiden takana on koko maailma, joten Suomi olisi todellinen edelläkävijä.

Jouni Nissinen
kehityspoliittinen asiantuntija
Kepa ry

Vakuutusvero pois maatalousvakuutuksilta

Lehdessä kirjoitettiin (MT 15.4.) takasivulla satovahinkovakuutuksista ja vakuutusmaksuverosta. Ongelmana pidettiin, että vakuutusmaksuvero nostaa satovahinkovakuutukset kannattamattomiin hintoihin.

Tähän on kuitenkin yleiseen oikeustajuun hyvin istuva yksinkertainen ja nopea lainsäädännöllinen ratkaisu: Poistetaan vakuutusmaksuvero kokonaan ja laitetaan vakuutustuotteet arvonlisäverolle!

Nämä verot ovat käytännössä ihan samat sillä erotuksella, että alvit saat vähentää ja vakuutusmaksuveroa et.

On aika kohtuutonta, että vakuuttamisesta rangaistaan 24 prosentin kateusverolla. Samaan aikaan kaikista muista hankinnoista saa arvonlisäverovelvollinen yrittäjä kyllä vähentää tuon saman 24 prosentin veron. Tavallisen kuluttajan pussissa tämä tekninen muutos ei näkyisi millään tavalla.

Yrittäjillä voisivat maksut tietenkin nousta, kun vakuutusyhtiöt saalistaisivat hyödyn itselleen. Toisaalta eiköhän maalla olla niin tiukoilla jo nyt, että kovapäisimmätkin alkavat oppia kilpailutuksen alkeet.

Jarmo Juuti
Helsinki

MIKA MUNKKI

Hollannissa pelloilla ei ole suojakaistoja.

Pientareet

Ihmettelin nähdessäni, ettei Hollannissa pelloilla ollut suojakaistoja tai -pientareita. Lantaakin siellä levitettiin runsaasti pelloille verrattuna Suomessa levitettäviin määriin.

Ei uskoisi, että olemme samassa Euroopan unionissa. Kilpailutilanteessa suomalaiset tuotteet häviävät, kun hinta on monelle ratkaisevana tekijänä kotimaisuuden sijaan.

Mika Munkki
Vehmaa

Kirjoita napakasti

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.

■ Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.

■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

Kriisituki

Kriisituki maidolle on turha. Ala saa lisätukia riittävästi ja maidon hintahan on edelleen hyvä verraten EU:n hintoihin. Kulut kuriin, niin muutkin tekevät. **Ei nimimerkkiä**

Muotia

Nyt muotia halpuutus, reiluutus, mukavuutus, otatus, paistatus, maistatus, haistatus, nauratus, kurmootus ja nukutus. **Onhan näitä**

Palautetta

Esko Järvenpää (MT 29.4.). Oli hyvä juttu! Kosketit tabua, miten niin sanottua perustuslakia tulkitaan Suomessa. Se alkoi jo vuonna 1996.

Ei nimimerkkiä

MT:llä on nyt pätevä ja sivistynyt päätoimittaja, annetaan hänelle täysi tukemme. Tuottajien ja osuuskuntien toimia saa ja pitää myös kritisoida.

Ei nimimerkkiä

Nato

Miksi jatkuvasti on sotaisia kirjoituksia? Natottamistako? Nato muuttaisi asemaamme itänaapurin silmissä huonoon suuntaan. Kannatan lujempia ystävyyssuhteita.

Ei nimimerkkiä

Pysyvät nurmet

Ei vielä ongelma, mutta entä tulevaisuudessa, ei ehkä tukikelpoisia? **Vastauksia**

Uusi eduskunta

Kunpa Arkadianmäen syltytehtaan uudet duunarit suosisivat laki ja asetustuotteissaan enempi kotimaisia makuja Direktiiveillä höystetyt pyrkivät etomaan.

Ei nimimerkkiä

Yhteiskuntasopimus

Tuleva pääministeri Sipilä muistathan ottaa mukaan yhteiskuntasopimukseen kansanedustajien palkat ja yhtiöiden hallituspalkkioiden 0-korotukset.

Suomi kuntoon

Mavi

Mavin suunnittelijoille sanktioina vuoden palkka perintään. Järjettömän epäloogisia toimintoja. Susi jo syntyessään.

Tulosvastuuta

Parempaa hintaa

Maatalouden tuottajille paremmat hinnat myytävistä tuotteista. Kaupan ja rahtien ylisuuret osuudet on pienennettävä. **Mökinpoika**

Taksirallia

Kainuussa terveydenhuollon uudistus on rikastuttanut vain taksinkuljettajia, kun asiakkaita täytyy viedä hoitoon ympäri maakuntaa.

Kuntalaiset maksavat

Kotimaista

Kauppojen ”tuki” kotimaan maidontuottajille: K-ryhmän Pirkka-emmental valmistettu Saksassa. S-kaupan Arla-emmental valmistettu Saksassa.

Miksi?

VIERASKOLUMNI

Kuivuus

Vieraillessamme Kaliforniassa viime tammikuussa kiinnitin huomiota alueen laitumien heikkoon tilaan. Ne olivat aivan kaluttuja, vaikka eläimiä ei näkynyt juuri missään.

Kysyin asiaa paikallisilta karjamieheltä, jotka kertoivat että laitumet kärsivät pahimmasta kuivuudesta miesmuistiin. Jälkeenpäin on käynyt ilmi, että 2015 tammikuu oli kuivin koskaan mitattu. Eläimet on teurastettu rehun puutteen vuoksi.

Ennen vanhaan tuohon aikaan laitumilla lainehti vahva heinä. Lihan hinta hipoo taivaita, mutta myytävää ei ole. Keskilännen miehet kuulemma hierovat käsiään, koska lihakauppa käy hyvin niillä alueilla, joilla ei kuivuutta ole – vielä.

Ilmaston lämpeneminen kuivattaa sellaisiakin alueita, joilla sateet eivät välttämättä ole vähentyneet. Tämä johtuu yksinkertaisesti haihtumisen lisääntymisestä. Pahempi on tilanne sellaisilla alueilla, joilla sateetkin ovat vähentyneet. Erityisen paha on tilanne silloin kun alue on maailman ruuantuotannon parhaimmistoa eli Kaliforniassa.

Alueella kärsitään pahimmasta kuivuudesta sitten 1800-luvun kultakuumeen vuosien, joidenkin mukaan jopa 1 200 vuoteen. Viranomaiset ovat kieltäneet nurmikoiden kastelun ja autojen pesun ilman letkuun asennettavaa suljettavaa venttiiliä, mutta se ei tunnu auttavan, sillä maatalous kastelujärjestelmineen kuluttaa yli 80 prosenttia vedestä. Yksistään manteliviljelmien kasteluun menee 9 prosenttia vedestä. Se on yhtä paljon kuin San Diegon ja Los Angelesin vedenkäyttö.

Viljelijät menettivät viime vuonna yli kaksi miljardia dollaria kuivuuden takia. Niinpä peltoja on jätetty kesannolle yhä suurempia määriä. Tämä taas muodostaa yhä suuremman riskin, koska kun vettä sitten tulee, sitä tulee paljon kerralla. Ja kun sitä tulee kasvittomalle pellolle, seuraus on maanvyöry. Näin kävi jo viime syksynä: rankkasade ei lopettanut kuivuutta, mutta vei mennessään massoittain parasta viljelymaata.

Eroosio on yksi kuivuuden suurimmista riskeistä. Toinen on työpaikkojen menetys. Maataloudessa on jo nyt menetetty yli 18 000 työpaikkaa. Kuitenkin suurin riski on pohjavesien kuluminen. Kun kasteluvettä porataan yhä syvemmältä, riski suolaveden lisääntymisestä pohjavesialueilla kasvaa alituisesti. Jos näin käy, koko paikallinen elämänmuoto käy kyseenalaiseksi.

Tilannetta vaikeuttaa entisestään se, että Kalifornian vuoriston lumivarannotkin ovat alimmillaan 25 vuoteen. Kun normaalisti kolmannes vedentarpeesta tulee vuorilta, nyt lunta ei ole kuin lumilautailijoiden iloksi. Syy tähän on tietenkin sama kuin muuhunkin kuivuuteen: lämmennyt ilma ja sateettomuus.

Tämä onkin juuri suurin muutoksen aiheuttaja. Lämpötilan nousu ja kuiva kausi tulevat yhtä aikaa. Tiedemiehet pelkäävät että tämä uusi riskitekijä voi suistaa Kalifornian ennennäkemättömään kuivuuskauteen. Sellaisia on toki ollut esihistoriallisena aikana.

Kaikilla meillä on tajunnassamme kuva intiaanien sadetanssista, mutta häkellyttävää on, että yhä nykyään moni pitää rukoilemista parhaana keinona kuivuuden voittamiseen. Itse pidän realistisimpana keinona hiilen sitomista maaperään ja siten ilmastonmuutoksen kääntämistä. Kyse lienee vauhdista – ehdimmekö ennen kuin peruuttamaton katastrofi on valloillaan.

> Ilmaston lämpeneminen kuivattaa sellaisiakin alueita, joilla sateet eivät välttämättä ole vähentyneet.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

15 429
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Finnpulpin investointi hyvä, paikka väärä?

Uutinen Kuopioon nousevasta Finnpulpin biotuotetehtaasta herätti tiistaiaamuna MT:n Facebook-seinällä heti myönteissävytteistä kommentointia.

Pertti Moilanen tuumi, olisiko tehtaan sijoitus muutaman sata kilometriä pohjoisempaan vielä ihanteellisempi. ”Tuostahan on vaan pari sataa Äänekoskelle, parisataa Uimaharjuun ja puhtaat kuituleimikot eivät tee kauppaansa Kainuun pohjoisosissa.”

”Kainuuseenhan sen pitää tulla!” vahvisti **Eeva Anneli Tervonen**.

Timo Kesti muisteli, että Lappiinkin on jokin tehdas suunnitteilla. ”Jos kaikki kolme toteutuvat, niin se on melkoinen lottovoitto.”

”Tämä on hyvä uutinen, jokohan kohta rupeaisi kuituleimikoista tarjouksia saamaan”, iloitsi myös **Jari Mutanen**.

”Voipi olla että tulloo tai ei sitten tule. Suapi nähä 5 vuoen piästä, haeseeko se vai ei”, pyöritteli uutista **Asko Matikainen**.

Toimi Kukkosen mielestä niin hanketta tukeva MTK kuin Finnpulp ovat liikkeellä kymmenen vuotta myöhässä, ”mutta parempi myöhään, kuin ei silloinkaan”.

Jan Holmberg kuitenkin pisti liialle toiveikkuudelle jarruja: ”Niin hyviä kuin nämä uutiset ovatkin. Sopii toivoa, kun näitä ruvetaan vääntämään näköjään ihan urakalla, että raaka-aine riittää kaikille eikä rakenneta ylikapasiteettia niin, että rahat valuu hiekkaan.”

Ulla Martikainen oli epäileväinen puhuttaessa maailman suurimmasta. ”Kyllä lähtee Suomen metsät harvenemaan entisestään. Turha sanoa, että metsät kasvavat enemmän joka vuosi. Katsokaapas noita raiskioita ja risukkoja ympäri Suomen. Ja selluksi.... Olisi jalostusastetta vähän voinut nostaa, kun kerran kansallisomaisuus menee.”

Juha Räisänen totesi valtakunnan metsiäinventointien osoittavan selvästi, että puun kasvu metsissä on lähes tuplaantunut viime vuosikymmeninä. ”Nämä viime aikoina tietoon tulleet teollisuuden investoinnit lisäävät juurikin harvennuspuun kysyntää, ja niitä hakkaamalla saadaan metsät tuottamaan, eikä suinkaan muuttumaan raiskioiksi.”

KAIJALEENA RUNSTEN

> Tämähän on hyvä uutinen, jokohan kohta rupeaisi kuituleimikoista tarjouksia saamaan.
>
> **JARI MUTANEN**